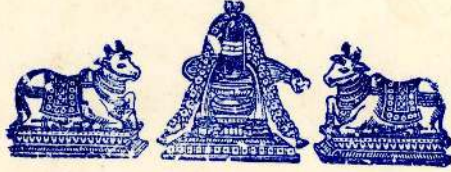

சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம் — நவாலி

உயர் தடித்தோன்றல்

திருவாளர் முதலியார் வை. மகேசனின்

சிரேஷ்ட புத்திரியும்

திருவாளர் நடராஜா அவர்களின்

பாரியாகுமாகிய

மங்களாம்பிகை அவர்களின்

சுவப்பேறு தரித்த

நினைவு மலர்

மலர்வு :
05-10-1934

உதிர்வு :
12-10-1983

சுவாமி

மொழி - உணரப்படுதல்

சுவாமிநாதர்

நாராயண மொழிநாதர்

சுவாமிநாதர்

நாராயண மொழிநாதர்

மொழிநாதர்

நாராயண மொழிநாதர்

சுவாமிநாதர்

நாராயண மொழிநாதர்

13-10-1983

02-10-1984

அனுசர் விருத்தம்

அச்சம் மடம்நாண் ஒப்புரவு
ஆய நான்கு குணத்தினுக்கும்
மெச்சம் படியாய் வாழ்ந்தவுயர்
மேன்மை யாட்டி பேரனுடன்
உச்சம் தரக உடனிருந்த
உண்மை மங்களாம் பிகைப்பொன்
இச்ச கத்தில் அச்சமிலா
திருந்த நய்கைபடம் காண்க.

சிவமயம்

தேகவியோகமெய்திய தினம்

வெண்பா

ஆண்டு குதிரோற்காரி ஆனபுரட் டாதி புதன்
புண்ட திரயோதசி நான் பூர்வத்தே மாண்டகைய
நம்பி நடராசாவின் நல்ல மங்களாம்பிகைமான்
உடம்புருல குற்றன ளென்றோது.

நல்ல திருமுகத்தான் நங்கை அருந்ததி போல்
சொல்லுபுகழ் வாழ்விலுயர் சோதியான் பல்லறமும்
செய்த பதிவிரதை சீர் மங்களாம்பிகையாள்
மெய்யனருட் பேறடைந்தாள் மிக்கு.

கலித்துறை

உற்றுர் புலம்பிட ஊரார் கலங்கிட
பெற்றுர் விழுந்தழப் பேர் மங்களாம்பிகை
கற்றுர் விதியிதோ காலனேன் வந்தான் கடுகதியாய்
மற்றுர் நிகரிக்லா மங்களாம்பிகை மறைந்தனளே.

மனம் நிறை மாதரசி

மங்களாம்பிகையின் வரலாறு

திருமகளும், கலைமகளும், பூமகளும் பொருந்தி யொலிவுறுக பதியா
யும் புலவர்கள் தோன்றி அறநெறி புகட்டிய பூம்பதியாயும் திகழும் நவாலி
யம் பதியிலே உயர் வேளாள் குடியிலே வன்னியசேகர மூதலி மரபிலே
தோன்றிய மாதவருக்கு வேலாயுதர் எனும் புத்திரன் உளராணர். அவ
ருக்கு தமழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளையும் கறைபோகக் கற்றுப்
புலமை பெற்று ஆசிரியராகவும், கடைமிற்கவாமி பரமகுருசுவாமி குழந்தை
வேற்சுவாமி ஆகியோரின் சீடராகவும் விளங்கிய இராமலிங்கம் அவர்கள்
புதல்வராணர். அவர் நவாலியூர் கணபதியார் மகன் பார்வதிப்பிள்ளையைக்
கடிமணம் செய்து வைத்திலிங்கம் எனும் ஏகபுத்திரனை ஈன்றெடுத்தார்.
கவுத்திலிங்கம் அவர்கள் அவ்வூர் அக்குறுணி கார்த்திகேசலின் மகன்
செல்லமுத்துவை திருமணம் செய்து மகேசன் என்னும் ஏகபுதல்வரைப்
பெற்றெடுத்தனர். இவர் நவாலி வேளாளர் குலத்து கதிரவேலுலின்
மகன் நாகமுத்து அவரது மகன் பிரபல இரூம்பு வர்த்தகர் வைத்திலிங்
கம் என்பவரின் இரண்டாவது மகன் கற்புக்கரசி பொன்மணி என்பவரை

மணம் புரிந்தனர். இவ்விருவரின் இல்லறவாழ்க்கையின் பெறுபேறாக இப் பொழுது சிவபதமடைந்து மங்களாம்பிகை என்னும் புதல்வியைப் பெற்றனர். இவரைப் பெரியவிளாளைச் சேர்ந்த மலையாள பிரபல வியாபாரியும், சிறந்த மதிப்புடைய கமக்காரருமாகிய காலம்சென்ற முருகேச சிவரூப பெண் அள்ளப்பிள்ளை தம்பதிகளின் புதல்வரும் ஆசிரியருமான இரண்டாவது மகன நடராஜா அவர்களுக்கு திருமணம் செய்தனர். மேற்படி மங்களாம்பிகைக்குப்பின் பிறந்தோர் கணேசன், நடேசன், புவனேந்திரன், கணேசு, பெண் லலிதாம்பிகை ஆவார். சொல்லப்பட்ட பொன்மணி இறைவனடி சேந்தபின் அன்னரின் சகோதரி இராசமணியை விவாகஞ்செய்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இறைவனடி சேர்ந்த வரதராஜனைப் பெற்றனர்.

மங்களாம்பிகையின் கணவரின் சகோதரர்கள் துரைராசா, தம்பிராசா, நவரத்தினம், இராசஇரத்தினம், செல்வராசா, நல்லதம்பி, பெண் தவமணி ஆனந்தராசா, பெண் சரஸ்வதி ஆவார்.

மேற்கூறிய பார்வதிப்பிள்ளையின் பேரவின் மூதற்குழந்தையாதலால் இவரை அன்பு பாசம் காரணமாக கண்ணுக்கருத்துமாகச் செல்லமாகப் பேணி வளர்த்தார். ஆகவே ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதிவரை செல்லப்பிள்ளையாகவே வாழ்ந்தனர். பூட்டியார், தந்தைதாயார் சகோதரசகோதரி உற்றுச் உறவினர் நண்பர்கள் மீதும் அன்பும் மதிப்பும் மிகுந்தவராக என்றும் மலர்ந்த முகத்துடன் சுயநலமற்றவராகவும் விபீதபுத்தி அற்றவராகவும் இறைவழிபாட்டில் அக்கறையுள்ளவராகவும் வாழ்ந்தனர். சிவநேரங்களில் அவருக்கு வீருப்பமற்ற செயல்களைச் செய்யுமிடத்து மனவேதனையால் கோபம் ஏற்பட்டாலும் உடன் அதை மறந்து சாந்தமடையும் தன்மை வாய்ந்தவராக வாழ்ந்தனர். இக்காலத்துப்பலரைப் போல் அதிக விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதவராகத் திகழ்ந்தனர். கருக்கச்சொல்லின் ஒரு குழந்தையுள்ளம் படைத்தவராக வாழ்ந்தனர். சுய நல ஆசை அற்றவராக மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கும் சிறந்த பண்புமுள்ளவர்.

இவர் கருவுற்று மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கும்பொழுது விளைப்பயனினால் அது சிதைவுற்றது. புத்திர பாக்கியம் இல்லாது இருந்த போதிலும் தனது உடன் பிறந்தவரதும் கணவனது சகோதரரதும் குழந்தைகளையும் பேதமின்றி எல்லாச் சிறுவர்களையும் தான் ஈன்றெடுத்த பிள்ளைகள் போல் அன்பாகத் தழுவி உச்சி முகர்ந்து இன்புறும் சிறந்த பண்பை அணிகலமாகக் கொண்டவர். "மருந்தோடாயினும் விருந்தோடுண்" என்ற முதுவாக்கியத்திற்கு அமையத்தான் உண்பவற்றை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து உண்ணும் பண்பு வாய்ந்தவர்.

தனக்கு திருமாமக்கல்யம் தரித்த கணவனிடம் அன்பும், அக்கறையும், மதிப்பும் உள்ளவராக இறுதிவரை வாழ்ந்தவர். அதே வகையில் தனது மாமன், மாமி, கமததுனர்களிலும் அன்புள்ளவரானார்.

மக நட்சத்திரம் கூடிய 5-10-34ல் தோன்றியவர், 49வது வயது ஒரு வாரம் முடிந்த 12-10-83 புதன்சிறுமையுடைய மூலநட்சத்திரமும் பூர்வபட்ச சந்திரிதிதியும் கூடிய மாவை 7-30 மணிக்கு அநித்தியமான பூதவுடலை நீத்து அருட்பேறு பெற்றனர். எமது வாழ்வில் பூதவுடலை விட்டு நீங்குதலாகிய மரணமென்பதே நிச்சயமானது.

நாம் செய்துள்ள வினைகளுக்கமையவே சகலதும் நிகழுகின்றன என்று பெருண்மைக்கமைய இவர் 4-10-83ல் இரத்த அழுத்த நோயால் பீடிக்கப்பட்டு திருநெல்வேலி வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மிகவும் சிறந்த ஆங்கில வைத்தியரால் சிகிச்சை பெற்று குணமடைந்து வருகையில் காத்திராப்பிரகாரம் 12-10-83ல் பிற்பகல் மறைவுக்குரிய அறிகுறிகள் தோன்றி மாவை 7-30 மணிக்குத் தமது பூதவுடலை நீத்தனர். இவ்வுடலில் இரத்தக்கவையுடைய நேரம் வரை இருந்து மறையும் நேரம் மறைந்தனர். இது சாதாரணமான ஒன்றுதலால் மனதைத் தேற்றி இவரது ஆத்மா நற்கதியையும் பிரார்த்திப்பதே நாம் செய்யும் கடமையாகும்.

“ நெருநல் உளறொருவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமை உடைத்திவ்வுலகு ” என்ற வள்ளுவன் வாய்மொழிப்படி எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த காரியம். (யோக சுவாமிகள்)

ஓம் சாந்தி !

தந்தை பிரலாபம்

கொச்சகம்

பெற்றுப் பெயரிட்டுப் பெருமிதமாய் நாமிருக்க உற்ற உறவினர்கள் உலகில் மதிப்பளிக்க கற்றவழி வாழ்ந்தாய் கண்மணியே மங்களமே பற்றிலான் பாதமலர் பற்றியதென் பாய்குறவே

மங்களாம்பிகை யென மாநிலத்தில் வந்தாய் தங்கிய நன் மகளாரே தலைவன் நடராஜர் இங்கிருந்து வாட ஏன் நீ பிரிந்தாயே கங்கையணியீசன் காதலுள காரிகையே.

உடன்பிறந்தார் பிரலாபம்

அறுசீர் விருத்தம்

ஒரு வயிற்றுதித்து வந்தோம் ஒரு கலத்துண்டு வந்தோம் திருதனை நிகர்த்தா அக்கா இதயவமே போல வந்தாய் அருகறை புகலும் வேதம் அமலனைத் தொழுதே வந்தாய் வரு குறைவின்றி வாழ்ந்தாய் மறந்தனை ஐயோ அந்தோ

பொதுப்பிரலாபம்

ஆசிரிய விருத்தம்

அணிதங்க வத்தவடி வழாண தேர்த்தமும்
 அம் சிறையன்ன தடையும்
 அணித்த திருநீற்றின் ஒளிவது ண்டுமத்தவர்தம்
 ஆரண மறவாணம் செய்தாய்
 பணி செய்யவேயுள்ளம் கொண்டுள்ள ஈர்தம்
 படித்தவர்கள் பாலின் அன்பு
 பரக்கவே தவாலி மணிமண்டபம் மாரிப்பாய்
 பக்கமுற ஆங்கு சென்று
 மணி செய்யும் ஓசைஒலி வேலக்கைப்பிண்டியார்
 மரபணிக்குதவி செய்தோய்
 மலாடியை மறவாத மாதவச் செவ்வியே
 மக்களாம்பிணையென் தாயே
 மணிசெய்ய அயலுய்ய உறவுய்ய கற்பகக்
 மரவென்ன வந்த மணியே
 மலையினி நீங்கவெமக்காரையும் வேண்டுகூடு
 மயிலையங்கிரியதனிலே.

தேற்றம் — நேரிசை வெண்பா

மண்ணிற் பிறத்தார் மடிதல் உலகிவற்கை
 எண்ணித் துயருற்றிரங்குவதேன் — அண்ணலினை
 ஏற்றுக்கள் போற்றுங்கள் எல்லாம் சிவன் செயலே
 ஆற்றுங்கள் துன்பம் அலை.

தேவாரம்

தேவாரம் கிடந்துள் வழலே தினையுங் கருத்துடையேன்
 உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் தாமம் பயின்றேன் உனதருளால்
 திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவென்று தீறணித்தேன்
 தருவாய் சிவதே தீ மாதிரிப்புலியூரானே.

திருவிசைப்பா

செங்கணை போற்றி திசைமுறை போற்றி
 சிவபுர தருள் வீற்றிருத்த
 அங்கணை போற்றி அமரனே போற்றி
 அமரர்கள் தலைகனே போற்றி
 தங்கள் தால்மறை நூல் சலமுக்க கற்றோர்
 சாட்டியக் குடியிருத்தருளும்
 எங்கள் தாயகனே போற்றியேழ் திருக்கை
 இதறவனே போற்றியே போற்றி.

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கி பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலியனேன் தனக்குச்
 செய்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந்தருளுவ தீனியே.

திருப்பல்லாண்டு

சீருந்திருவும் பொலியச் சிவலோக
 நாயகன் சேவடிச் சீழ்
 ஆரும் பெருத அறிவு பெற்றேன்
 பெற்றதார் பெறுவாராகில்
 ஊரும் உலகும் சூற உழறி
 உமை மணவாணுகாட்
 பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

யாவையும் பாடப்பாய் போற்றி
 யாவையும் பாடப்பாய் போற்றி
 யாவையும் ஆனாய் போற்றி
 யாவையும் அல்லாய் போற்றி
 யாவையும் அறிந்தாய் போற்றி
 யாவையும் மறந்தாய் போற்றி
 யாவையும் புணர்த்தாய் போற்றி
 யாவையும் பிரிந்தாய் போற்றி.

திருப்புசூழ்

பத்தியால் யானுனைம் பலகாலும்
 பற்றியே மாதிரும் புசூழ்பாடி
 முத்தை மாறெனை பெருவாழ்வின்
 முத்தியே சேர்வதற்கு அருள்வாயே
 உத்தமா தான சற் குணர்நேயா
 ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
 வித்தகா ஞானசத் திதிபாதா
 வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானே.

நவக்கிரக தேத்திரம்

தூரியன்

காசினி யிருளை நீக்குங் கதிரொளி யாகி யெங்கும்
பூசனை உலகோர் போற்றப் புசிப்பொடு சுகத்தை நல்கும்
வாசியே மூடைய தேர்மேல் மகாகிரி வலமாய் வந்த
தேசிகா வெனை ரட்சிப்பாய் செங்கதி ரவனே போற்றி.

சந்திரன்

அலைகட லதனில் நின்னு அன்றுவந் துதித்த போது
கலைவளர் திங்க ளாடிக் கடவுள ரெவரு மேத்துக்
சிலைநுத லுமையாள் பங்கள் செஞ்சடைப் பிறையாய் மேரு
மலைவல மாக வந்த மதியமே போற்றி போற்றி.

செவ்வாய்

வசனநற் றைரியத் தோடு மன்னவர் சபையில் வார்த்தை
புசுபல பராக்கிர மங்கள் போர்தனில் வெற்றி யாண்மை
நிசமூட னவர வர்க்கு நீணிலந் தளில் லீக்கும்
குசலீல மகனாஞ் செவ்வாய் குரைகழல் போற்றி போற்றி.

புதன்

மதனநூல் முதலாய் நான்கு மறைபுகல் கல்வி ஞானம்
விதமூட னவர வர்க்கு விஞ்சைக ளருள்வோன் திங்கள்
சுதன்பசு பாரி பாக்கியஞ் சுகம்பல கொடுக்க வல்லான்
புதன்கவிப் புலவன் சர்மால் பொன்னடி போற்றி போற்றி.

குரு

மறைமிகு கலைநூல் வல்லோன் வானவர்க் கரசன் மந்திரி
நறைசொரி கற்ப கப்பொன் நாட்டினுக் கதிப னாகி
நிறைதனஞ் சிவிகை மண்ணில் நீபோ கத்தை நல்கும்
இறையவன் குருவி யாமுன் இருமலர்ப் பாதம் போற்றி.

சுக்கிரன்

மூர்க்கவான் குரன் வாணன் முதலிணைர் குருவாய் வையங்
காக்கவான் மழையெய் லீக்குங் கவிமகள் கனக மீவோன்
திர்க்கவா னவர்கள் போற்றச் செத்தவர் தமையெ மூப்பும்
பார்க்கவன் சுக்கி ரன்றன் பாதபங் கயங்கள் போற்றி.

சனி

ஐனிவர்க டேவ ரேழும் மூர்த்திகள் முதலி னோர்கள்
மனிதர்கள் வாழ்வு முன்றன் மகிமைய தல்லா துண்டோ
கவிஷுள தெய்வம் நீயே கதிர்சேயே காக மேறும்
சனியனே உனதது திப்பேன் தமிழனேற் கருள்செய்வாயே.

ராகு

வாகுசேர் நெடுமாண் முன்னம் வானவர்க் கமுத மீயப்
போகூகக் காலே யுன்றன் புணர்ப்பினாற் சிரமே யற்றுப்
பாகுசேர் மொழியாள் பங்கன் பரண்கையில் மீண்டுப் பெற்ற
ராகுவே உனதது திப்பேன் ரட்சிப்பாய் ரட்சிப்பாயே.

கேது

பொன்னையின் உரத்திற் கொண்டோன் புலவர்தம் பொருட்டா லாழி
தன்னையே கடைந்து முன்னந் தண்ணமு தளிக்க லுற்ற
பின்னைநின் கரவா லுண்ட பெட்பினீற் சிரம்பெற் றுயந்தாய்
என்னையான் கேது வேயிவ் விருநிலம் போற்றத் தானே.

பொது

சூரியன் சோமன் செய்வாய் சொற்புதன் வியாழன் வெள்ளி
காரியு மிராகு கேது கடவுளர் ஒன்பான் நாமத்
தாரியல் சக்க ரத்தைத் தரித்திரர் பூசித்தாலும்
பாரினில் புத்திர ரூண்டாம் பாக்கியம் நல்குந் தானே.

நன்றி நவிலல்

எமது அன்புக்குரிய மங்களாம்பிகை நடராஜா நோயற்ற
காலத்தில் சூணை புரிந்தோருக்கும், அநட்பேறு பெற்ற
பின்னர் அவருக்கு நிகழ்ந்த சமயக் கிரியைகளில்
கலந்துகொண்டவர்களுக்கும், அனுதாபச் செய்தி
கள், மலர் வளையங்கள் அனுப்பியவர்களுக்கும்,
மனவிநிதப்புடன் மற்றும் உதவிகளைப் புரிந்த
வர்களுக்கும் தனித்தனி எமது பணிவான
அன்பு கலந்த நன்றியைச்
சொரி கின்றோம்.

நன்றிப்பெருக்தள்ள

முதலியார் வை. மகேசனுடீ

குடும்பத்தவர்களுடீ

